

landets gymnasielærere i forhold til at få den her reform implementeret, en udfordring, som selvfølgelig også består i, at de pågældende gymnasielærere skal efteruddannes i forhold til det nye, der ligger, men der ligger også en kæmpe udfordring i, at man hele tiden sørger for, at det, som ligger i fagene, kan formidles på en sådan måde, at det er forståeligt.

Der er en tilbøjelighed til at sige, at der er nogle, der er sproglige, og der er nogle, der er matematikere. Jeg tror i langt højere grad, at man kan sige, at der måske nok er nogle, der umiddelbart er tiltalt af det ene eller det andet, men det er også sådan, at en ordentlig formidling af fagene giver mulighed for, at stort set alle, hvis de i øvrigt har evnerne generelt, kan forstå fagenes indhold, hvis det formidles ordentligt.

Derfor er det også helt afgørende, at de nye ting, som ligger i den gymnasiale uddannelse, også er en udfordring for gymnasielærerne for at sikre, at de unge mennesker kan forstå det. Derfor er det helt givet i forhold til den måde, nogle fag hidtil er kørt på, at der skal tænkes på en anden måde.

Med hensyn til den naturfaglige del skal man ikke se bort fra, at de sproglige jo hidtil, sådan som det er i øjeblikket, har haft naturfag og har haft matematik på C-niveau og også har haft elementer af det, der svarer til kemi og fysik. Og det er her, at det er klart, at den måde, som det så praktiseres på, selvfølgelig i endnu højere grad med den form, det har, skal formes sådan, at de unge mennesker kan føle, at det også er naturligt for dem. Den måde, som tilgangen hos nogle måske har været med, at der var nogle, der ikke kunne lære nogle ting, er helt forkert. Min erfaring er i hvert fald, at hvis den rette formidling er til stede, hvis viljen er til stede fra begge sider, så er man i stand til at opnå ganske store resultater.

Kl. 11.00

Med hensyn til det, der oprindeligt lå, betragter vi det også som positivt, at valg af andet sprog er, som det blev, med hensyn til at det er sikkert, at man nu også i praksis kan vælge fag som fransk og spansk.

I forhold til det forløb, der har været efter forligets indgåelse, er vi glade for, at de ønsker, der blev fremsat efter høringsfasen, i meget stor udstrækning er blevet fulgt, selvfølgelig med undtagelse af nogle punkter, hvor forliget var entydigt, som man selvfølgelig ikke kan forlange, at forligsparterne skal bryde op i. Men hvor der

var mulighed for at lave en tolkning, har der været en meget positiv holdning til det. I den forbindelse vil jeg godt nævne, at det, at man også kan skrive projektopgave i fagene dansk og historie, var noget, vi alle i kredsen var hundrede procent enige om.

Jeg vil godt sige, at vi havde foretrukket, at man kunne lave gruppeeksamener. Vi havde foretrukket, at fagene i højere grad var blevet brudt op, og at faget filosofi/idéhistorie var indgået i en sammenhæng med oldtidskundskab/religion. Vi havde ønsket, at efteruddannelse i højere grad var udmøntet tidligere, og hvis det viser sig, at der bliver problemer med det, synes jeg, vi skal kigge på det. Vi er glade for det udviklingsprogram, der ligger. Og med hensyn til den kommende udmøntning forventer vi selvfølgelig, som vi jo altid gør, at vi er med til det, og at det følges op i den ånd, der ligger i det, som er aftalens indhold, og det, som ligger i lovforslaget.

Det er klart, at når man laver et forlig, så er der noget, man godt ville have haft anderledes. Det siger sig selv. Men i forhold til de muligheder der lå, så synes vi, at det er et godt resultat, som vi er meget tilfredse med. Og vi er egentlig også godt tilfredse med, at det er en Venstreundervisningsminister, der nu er med til at gennemføre en række ting, som undervisningsmæssigt, pædagogisk, har rødder tilbage til en forudtids tid i slutningen af 1960'erne. Det skal undervisningsministeren ikke klandres for.

Jeg er også overbevist om, at det, som måske er undervisningsministerens partifællers bekymring, nemlig risikoen for, at det skulle ende i ren rundbordspædagogik, ikke er til stede, for vi har en stab af gymnasielærere, som er fagligt bedste og pædagogisk dygtige, og som bruger de pædagogiske metoder på en god og klog måde og ikke forfalder til det, som nogle tror, at de var forfaldet til engang. Det er noget, som aldrig har fundet sted, og derfor kan ministeren roligt afvise denne myte, hvis ministeren skulle blive udsat for, at den bliver fremført.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Med hensyn til naturvidenskaberne er det jo helt korrekt, som hr. Aage Frandsen siger. Det blev bedre under forhandlingerne. Det blev meget bedre under forhandlingerne. Hvis det havde været det udgangspunkt, som ministeren kom med, så havde vi for alvor kunnet tale om det naturvidenskabelige kølleslag. Det blev langt